

срути не възвратно. Слѣдъ нѣколко години са завоевахъ и останѣлитъ византійскы владѣнія, като *Морейското господарство* и трапезунската имперія. Отъ сичкытъ христіенскы водители на Балканскыя полуостровъ, които сѣ са борили противъ турското завоеваніе, най-голѣма слава придоби Георгій Скендербегъ, сынъ Ивана Кастріота, князь Албанскый, който въ продълженіе на 30 години почти безпрестанно са би съ Турцытъ, и останѣ непобѣденъ до самата си смърть (1466).

Съ този начинъ на развалинытъ на Византійската имперія са издигна страшната Османска държава, въ състава на която влѣзохъ; балканскытъ полуостровъ съ Морея и сѣвернытъ брѣгове на Черно море, Малка Азія (Анадолъ), Сирія, Египетъ и Варварійскытъ владѣнія во Африка ⁽⁴⁾

§ 62. Нѣкои подробности за турскытъ завоеванія на балканскыя полуостровъ. — Последни опытанія срѣшу тѣхъ.

Ако гледамы критическото положеніе на Георгія Страшимировича, последній бъл. царъ въ Видинъ, ще речемъ съ убѣжденіе, че и той са былъ намѣсилъ въ сѣюзната войска на западнытъ държави срѣщо Мурата II. Но ето какво читемъ за него въ единъ

(4) За най-важны трудове по византійската исторія ний знаемъ: отъ англичанина *Гиббона*, отъ френеца *Лебо* и въ по-новытъ времена съчиненіята на Англичанина *Филлея*, до които и прашамъ ученолюбивытъ си читатели. Онѣзи обаче, които нѣматъ случай отъ тѣхъ да са илзовать, по-лесно ще са сдобыжтъ съ Учебника русскый на Д. Иловайскаго по Всеобщата исторія, Москва 1867 год.